

[H. C. Hansen]

række det, at man sørger godt for den del af befolkningen, som ikke kan klare sig selv. Her kommer kulturministeriet øjeblikkelig i konflikt med den kendsgerning, at f. eks. udbygningen af plejen af vore ældre samfundsborgere lader meget tilbage at ønske. Det er for fremskridtspartiet ubegribeligt, at man leger med tanken om at bevilge 1/4 mia kr. til ombygning af Det kgl. Teater, samtidig med at det er en kendsgerning, at vore gamle på kommunehospitaler mindre end 1 km fra Det kgl. Teater må ligge på gangene og dø bag en skærm. Man skal fra regeringens side være meget sikker på sig selv for at turde begynde en yderligere udbygning af kulturministeriets områder, så længe alt for meget er kritisabelt på det sociale område.

Fremskridtspartiet er voldsomt imod, at kulturministeriets bevillinger forøges, dels under hensyn til, at andre områder inden for statens opgaver i langt højere grad trænger til bevillinger, dels under hensyntagen til Danmarks vanskelige økonomiske situation, som afspejler sig i skatter af en uhørt størrelse.

Spørgsmål nr. 2 må så være, om kulturministeriet i dag forvalter sine penge rigtigt. Har kulturministeriet prioriteret sine økonomiske muligheder fornuftigt, og har man forvaltet sin hovedopgave, nemlig at bevare Danmarks kulturarv intakt, på korrekt måde? Det har kulturministeriet absolut ikke gjort. Sammenholder man kulturministeriets bevillinger fra 1977-78 og 1962-63, springer det straks i øjnene, at det område, der hedder museer, har måttet acceptere en nedgang på ikke mindre end 25 pct., nemlig fra 16 pct. til 12 pct. af det samlede budget for kulturministeriet.

Dykker man ned i de stakke af papirer, vi modtager fra kulturministeriet, kan man så prøve at kontrollere, om museernes tilstand er tilfredsstillende.

Folketingets udvalg har modtaget 2 noter af henholdsvis den 22. januar og den 7. marts i år vedrørende museernes opbevarings-, sikkerheds-, konserverings- og registreringsmæssige forhold. Disse to aktstykker er vel den mest chokerende læsning, folketingets kulturudvalg nogen sinde har fået præsenteret.

Nationalmuseet er i dag blevet en destruktionsanstalt. Et museum, som ikke alene for Danmark, men for hele den europæiske kul-

tur må siges at være af enestående betydning, er i den situation, at samlinger simpelt hen smuldrer mellem hænderne på museumsfolk. Det er en kendsgerning, at under kulturminister Niels Matthiasens regime er Danmarks kulturarv bedre bevaret i moserne end på Nationalmuseet.

Om statens museum for kunst siges det – jeg citerer fra en af de rapporter, vi har modtaget:

»Behovet for konservering i kobberstiksamlingen er uoverskueligt. Samlingen omfatter ca. 250.000 kunstværker, og grafikkonserveringen på museet befinder sig endnu i opbygningsfasen.«

Af de 40 statsejede museer kan meget få museer siges at være i en tilfredsstillende tilstand. Jeg ved godt, at museet på Kronborg hører ind under handelsministeriet, men det er dog en del af Danmarks kulturarv, der er anbragt her. Hvordan kan Danmarks kulturminister affinde sig med, at et museum er i den forfatning?

Jeg skal tillade mig at citere lidt mere fra rapporten:

»Hvad angår malerier og farvelagte tegninger (akvareller), kan det oplyses, at mange malerier opviser afskalninger på grund af fugtskader, andre har huller eller flænger, og akvarellerne af hvilke museet har godt 1.000 stk., er under stadig nedbrydning på grund af sollys snavs og støv.«

Hvad mener ministeren om en rapport som denne:

»Biblioteket på over 20.000 bind er anbragt i et alt for lille og på visse årstider meget fugtigt rum og må nærmest betragtes som et bogmagasin, i hvilket man ikke kan arbejde på grund af pladsmangel og mangelfuld opvarmning. Arkivet med søkort, konstruktionstegninger, manuskripter, ikke-indrammede tegninger, akvareller og tryk m. m. har ligeledes de dårligste kår. Genstandene ødelægges nemt i de tætpakkede skuffer, og det er vanskeligt at finde dem frem, når de skal benyttes. Arkivrummet kan heller ikke bruges som arbejdsplads i årets kolde måneder.«

Andre genstande er hensat i de rum på slottet, museet har fået stillet til rådighed. Disse mørke rum er meget fugtige og så overfyldte, at museet i mange tilfælde må sige nej tak til gavetilbud.